

БЪЛГАРСКА КОНФЕДЕРАЦИЯ
ПО КИКБОКС И МУАЙ ТАЙ

ДИСЦИПЛИНАРНА КОМИСИЯ

РЕШЕНИЕ

№ 0001/ 30.09.2026 г.

Дисциплинарна преписка

№ 0001/2026 г.

Лице, срещу което е сигналът

С. Г. Б., ЕГН *** — треньор и представител на
„СПОРТЕН КЛУБ Б. ФАЙТ АКАДЕМИ“, ЕИК
103583032

Потърпевш

М. И. К., ЕГН *** — треньор и представител на СК
„СТАР ТИЙМ“, спортен съдия

Подател на сигнала

Д. М. — председател на СК „Стар Тийм“

СЪСТАВ

М. С. — председател

Й. Д. — член

Н. Д. — член

гр. София

I. СЪСТАВ, КОМПЕТЕНТНОСТ И ПРЕДМЕТ.

1. Дисциплинарната комисия на Българската конфедерация по кикбокс и муай тай („БККМТ“ или „Конфедерацията“), в състав М. С. — председател, Й. Д. и Н. Д. — членове, разгледа дисциплинарната преписка по подписания сигнал от 09.05.2026 г. на Д. М., председател на СК „Стар Тийм“, относно инцидент от 08.05.2026 г. при Държавното първенство по кикбокс в стиловете К-1 и киклайт контакт в спортна зала „Младост“, гр. Бургас.
2. С решение на Управителния съвет по т. 09 от Протокол за заседание на Управителния съвет от 07.07.2026 г. на Комисията е възложена проверката по чл. 10, ал. 1 от Дисциплинарния правилник.
3. Персоналната и материалната компетентност следват от чл. 3, ал. 1, чл. 4, чл. 8, чл. 9 и чл. 10 от Дисциплинарния правилник. Твърдяното деяние е извършено от треньор, на мястото и по време на официално държавно първенство, спрямо треньор и представител на друг участващ клуб. Поради това то попада и в специалния състав на раздел IX, т. 3 от Наредбата за провеждане на държавните първенства и класирания.
4. Предметът на производството е ограничен до въпроса дали Б. е осъществил забранена физическа саморазправа и други конфликтни действия спрямо К. и, ако да, каква дисциплинарна последица е съразмерна. Комисията няма компетентност да установява престъпление, граждански деликт или наказателна вина и не се произнася по спора относно управлението на Конфедерацията.

Правно основание на спортното правосъдие

5. Чл. 27, ал. 2, т. 5 и т. 7 от Закона за физическото възпитание и спорта („ЗФВС“) допуска лицензираната спортна федерация да осъществява спортно правосъдие чрез система от комисии и да създава дисциплинарна комисия. Чл. 28, ал. 1, т. 2, т. 8 и т. 9 ЗФВС изисква федерацията да действа въз основа на правила за състезанията, за спортното правосъдие и за помощните органи. Преките основания за отговорността са вътрешните актове на БККМТ; ЗФВС определя тяхната законова рамка и тълкувателните принципи.

II. ПРОЦЕДУРА И ПРАВО НА ЗАЩИТА.

6. Сигналът от 09.05.2026 г. е писмен и индивидуализира подателя, датата, мястото, състезанието, засегнатото лице и твърдяното нарушение. Следователно не е анонимен по смисъла на чл. 10, ал. 1 от Дисциплинарния правилник. Обстоятелството, че М. не е посочена като непосредствен очевидец, не прави сезирането недопустимо: сигналът има сезираща функция, а потърпевшият К. впоследствие е представил собствено сведение.
7. На 07.08.2026 г. Б. е представил „Писмено становище, процесуални възражения и искане за предоставяне на материалите по преписката“. Той възразява срещу първоначалната обща формулировка „физическа саморазправа“, оспорва качеството на подателя и на К., иска сведенията, медицинските документи, видеозаписите, акта на УС за възлагане, акта за състава и окончателната правна квалификация. Комисията приема, че тези искания са относими към ефективната защита и ги разглежда по същество, а не като признание или отказ от защита.
8. Б. е представил първоначални обяснения, подписани на 09.08.2026 г., отделно допълнение относно публичните коментари, сведения от Н. Б., Г. К., Е. Д. и В. К., общо становище на родители и състезатели, електронни изображения и прокурорското постановление. В тези материали той признава иницириания от него разговор и физическо отблъскване, но отрича ударите.
9. В окончателните допълнителни писмени обяснения Б. посочва, че на 11.09.2026 г. е получил сигнала на М., сведението на К. и медицинските документи. След запознаване с тях той подробно оспорва всяка съществена част на обвинителната версия, анализира медицинския механизъм, поддържа теза за защитна реакция, представя прокурорското постановление и формулира доказателствени искания. Така по ядрото на обвинението е упражнено реално и подробно право на отговор.
10. Комисията обсъжда и благоприятните за Б. материали, включително новопредставеното допълнително сведение и окончателните възражения.

Видеозаписи

11. Б. многократно иска записи от камерите във и около залата. В преписката няма приобщен запис, нито сигурни данни за конкретна камера, ъгъл на заснемане, срок на съхранение или наличност на запис към момента на искането, направено месеци след събитието. Чл. 10, ал. 1 от Дисциплинарния правилник предоставя на Комисията правомощие да изисква документи и сведения, но не установява правило, че нарушение може да се докаже само с технически запис. Комисията не предполага какво би съдържал несъбран или несъществуващ запис и не извлича неблагоприятен извод за никоя страна от липсата му.
12. Липсата на видеозапис не обезсилва непосредствените свидетелски сведения и обективната медицинска документация. Достатъчността им се преценява съвкупно. Искането да се провери дали М. е била очевидец е неотнормимо към авторството на физическите действия, защото Комисията не използва сигнала ѝ като пряко доказателство за ударите.

III. ДОКАЗАТЕЛСТВА И ПОЗИЦИИ НА СТРАНИТЕ.

13. Комисията прие и обсъди всички материали от първоначалната и допълнената електронна преписка.

А. Твърдения на подателя и на К.

14. М. съобщава, че в предверието на залата Б., като треньор и водач на клубна делегация, е влязъл във физическа саморазправа с К. — треньор, представител на СК „Стар Тийм“ и спортен съдия. Тя се позовава на чл. 5, т. 3 от Етичния правилник, раздел IX от Наредбата и чл. 8, б. „Е“ от Дисциплинарния правилник и сочи очевидците Л., О., А. и Д..
15. К. заявява, че Б. го приближил в залата и му казал „Ела отвън да поговорим“. В коридора Б. отправил обвинения относно съпругата си и нанесъл силен удар в челюстта; К. залитнал, ударил се в намиращ се зад него обект и паднал. След изправянето му последвал втори удар в тялото. К. отрича да е отвърщвал физически. След намеса на присъстващи са повикани полиция и медицински екип.

Б. Защитна теза на Б.

16. Б. признава, че е потърсил разговор за публични коментари, които е възприел като обидни за него и съпругата му. Според него К. го обидил и извършил рязко движение с глава, възприето като опит за удар; Б. го отблъснал с две ръце, след което К. се ударил във врата и приклепнал. Отрича удар с юмрук и втори физически акт.
17. В окончателните си обяснения Б. подчертава, че медицинското заключение допуска „удар с или върху твърд тълп предмет“, което е съвместимо и с контакт с врата след отблъскване; че прокурорът е отказал образуване на досъдебно производство; че публикациите на К. и други лица са създали силна провокация; и че реакцията му следва да се оцени по общия принцип на неизбежната отбрана. Той настоява за отделна проверка на поведението на К. по чл. 8, б. „В“, „Д“, „Е“ и „Й“ от Дисциплинарния правилник и по Етичния правилник.

IV. УСТАНОВЕНА ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА.

18. След съвкупна, взаимна и критична оценка на всички доказателства Комисията приема за установено следното:
- На 08.05.2026 г., около обяд, по време на Държавното първенство по кикбокс — К-1 и киклайт контакт — в спортна зала „Младост“, гр. Бургас, Б. е присъствал като треньор и ръководител на „СПОРТЕН КЛУБ Б. ФАЙТ АКАДЕМИ“, ЕИК 103583032, а К. — като треньор и представител на СК „Стар Тийм“.
 - Между страните е съществувал остър предходен спор относно управлението на Конфедерацията и публични коментари за Б., съпругата му, Г. Д., пари и деца. Част от изразите са лични, унизителни и провокативни.
 - Б. е инициатор на непосредствения разговор на състезанието и е отвел или придружил К. към коридора/изхода, за да изясни личния спор.
 - В хода на разговора Б. умишлено е нанесъл удар с ръка в областта на челюстта на К.. К. е загубил равновесие, влязъл е в контакт с близка врата/твърда повърхност и се е свлякъл или паднал.
 - След изправянето на К. Б. му е нанесъл втори удар в областта на тялото — описвана от различните очевидци като ребра, корем или гърди. К. не е отвърнал с удар.

- Инцидентът е прекратен след намеса на присъстващи. Потърсени са полиция и медицинска помощ; К. е откаран за преглед.
 - Установени са подкожен хематом и оток с размер приблизително 4 x 3 см в областта на десния долночелюстен ъгъл, двустранна контузия на темпоромандибуларните стави и ограничено движение на долната челюст — временно разстройство на здравето, неопасно за живота.
 - Не са доказани употреба на оръжие, предварително планирана засада, продължително преследване или по-тежко увреждане от медицински удостоверение.
19. Комисията не приема за доказано, че К. е предприел непосредствен противоправен удар с глава. Защитните сведения подкрепят рязко движение, но са опровергани относно решаващото обстоятелство от победителната съвкупност на независимите възприятия за удари, последващото поведение и медицинските данни. Дори хипотетично да е имало първоначално движение, вторият удар след падането и изправянето не е необходима защитна реакция.

V. ОЦЕНКА НА ДОКАЗАТЕЛСТВАТА.

A. Подход и степен на доказаност

20. Дисциплинарният правилник не въвежда наказателноправния стандарт „извън разумно съмнение“. Комисията изисква ясна, съгласувана и убедителна доказателствена съвкупност, която прави приетата фактическа версия значително по-вероятна от противоположната и изключва решение, основано на предположение. Свидетелите не се преброяват механично; оценяват се личното възприятие, вътрешната последователност, независимостта, интересът, близостта до събитието и съответствието с обективни източници.

Б. Сигналът на М.

21. Сигналът доказва своевременното сезиране, датата, мястото, участниците и характера на съобщеното нарушение. Той не се използва като доказателство от първо лице за ударите. По тази причина възражението, че М. не е очевидец, не засяга решаващата доказателствена основа.

В. К., А., О. и Л.

22. К. е заинтересован от изхода като потърпевш, поради което разказът му не се приема изолирано. Съществени му елементи — инициатива на Б. за разговор, удар в челюстта, падане/контакт с твърда повърхност, втори удар в тялото и липса на ответен удар — обаче намират независима подкрепа.
23. О. възприема удар в челюстта, падането, последващо бутане и удар в корема/гърдите; посочва и признатия от Б. мотив — защита на съпругата му заради написаното във Facebook. А. възприема удар с ляв юмрук в челюстта, свличане и втори удар в ребрата. Разминаването дали шумът от врата е предхождал или следвал удара е второстепенно: то засяга точната последователност, но не и непосредствено наблюдаваните удари.
24. Л. изрично ограничава възприятието си: не е видял началния момент, защото се е обърнал след шум, но е видял Б. да удря К. с юмрук в корема или гърдите. Това самоограничение, както и заявените добри отношения и с двамата участници, засилват достоверността му относно втория удар. Естествените различия „ребра/корем/гърди“ са обясними с ъгъла и краткотрайността на събитието и не заличават общото ядро — втори удар в тялото.

Г. Сведението на Е. Д.

25. Д. посочва 09(10).05.2026 г., описва мъжете чрез относителен ръст и не индивидуализира ясно кой от тях е извършил движението „под гърдите“. Поради тези несигурности сведението има ниска доказателствена стойност за авторството и броя на ударите. То потвърждава единствено общия контекст — спор за партньорка, физическо посягане и намеса на трети лица — и не се използва като решаващо доказателство срещу Б..

Д. Медицинските документи

26. Документът от УМБАЛ — Бургас от 08.05.2026 г. отразява близко по време съобщение за удар с юмрук в долната дясна част на челюстта, краткотрайна загуба на съзнание, болка и оток. Документът от УМБАЛ „Св. Анна“ — София от 11.05.2026 г. установява двустранна контузия на темпоромандибуларните стави

и ограничено отваряне на устата. Съдебномедицинското удостоверение № *** обективира хематом и оток 4 x 3 см и временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

27. Възражението на Б. е частично основателно: медицинските документи сами по себе си не установяват автора и формулировката „удар с или върху твърд тъп предмет“ допуска контакт с врата. Но те не се използват самостоятелно. Локализацията и времето им са напълно съвместими с разказа за удар в челюстта и последвал контакт с твърд обект, а в съчетание с преките сведения на О. и А. подкрепят обвинителната версия по-силно от версията за единствено отблъскване.

Е. Обясненията на Б.

28. Всички обяснения на Б., включително новото допълнително сведение и окончателните писмени възражения след 11.09.2026 г., са обсъдени в цялост. Те са достоверни относно инициирания разговор, съществуването на лична провокация, публичния спор и физическия контакт. Не се приемат обясненията му в частта, в която твърди, че единствено е отблъснал К., че не му е нанасял удари и че действията му са били предизвикани от непосредствен опит за удар с глава. Тази защитна версия не обяснява убедително втория удар, възприет пряко от О., А. и Л., и се опровергава от взаимно допълващите се сведения на К., О., А. и Л., съпоставени с медицинската документация, непосредствено потърсената медицинска и полицейска помощ и признатите от самия Б. обстоятелства относно възникналия физически контакт.
29. Твърдението, че предходното ръководство е искало обяснения и месеци не е предприело действия, не доказва липса на нарушение. Професионалните успехи, приносът към национални състезатели и липсата на данни за предишно наказание са относими към индивидуализацията, но не променят фактическата квалификация.

Ж. Н. Б., Г. К., Е. Д. и В. К.

30. Четиримата описват сходна последователност: рязко движение с глава от К., отблъскване с две ръце, удар във врата и липса на последващи действия. Комисията не отхвърля тези сведения само поради клубната им връзка. Всеки от тях е възможен очевиден и показанията му са относими.
31. Общата им тежест обаче е намалена от почти еднаквата формулировка и структура, силно изразените характеристични оценки, както и пряката връзка с Б.: Б. е родител на негов малолетен състезател, а К., Д. и К. са негови състезатели, включително национали. Най-съществено е, че тези сведения не дават убедително обяснение за втория удар, възприет от Л., О. и А.. Възможно е те да са възприели начално рязко движение и последвал контакт с врата, без да са видели или правилно разграничили цялата кратка последователност.
32. Сведенията на защитата са взети предвид и като възможен индикатор за напрегнато обличаване от К.. Те не достигат необходимата убедителност, за да установят непосредствено противоправно нападение, нито да обезсилят доказаната втори удар.

З. Общото становище на родители и състезатели

33. Становището на М. Д., Н. Д., А. К., Е. Д. и В. К. е относимо към приноса на Б., доверието на спортистите, риска санкцията да затрудни подготовката им и усещането им за институционален натиск. То не съдържа самостоятелно описание на инцидента извън индивидуалните сведения. Дубликатите не получават допълнителна доказателствена тежест.

И. Електронните изображения и публичният спор

34. Изображенията показват коментари, приписани на К., включително обръщение „палавнице“ към съпругата на Б., твърдения за близост с Г. Д., „зависимости“, „откраднати пари от децата“ и предупреждение за „последствия“. Други изображения отразяват публикации на М. И. и материали за предполагаеми разходи и нередности във федерацията. Автентичността, пълният контекст и авторството на всяка публикация не са удостоверени; поради това Комисията не установява чрез тях самостоятелно нарушение на К..
35. Въпреки това изображенията надеждно подкрепят наличието на остър и личен публичен конфликт. Този контекст обяснява мотива на Б. и се отчита като съществено смекчаващо обстоятелство по чл. 10, ал. 2 от Дисциплинарния правилник. Той не създава право на саморазправа: на разположение са били сигнал до органите на Конфедерацията, право на отговор, гражданска и частнонаказателна защита.

Й. Постановлението на Районна прокуратура — Бургас

36. Постановлението от 26.06.2026 г. отказва образуване на досъдебно производство, защото не са установени данни за грубо нарушение на обществения ред по чл. 325 НК, а евентуалната лека телесна повреда по чл. 130, ал. 1 НК се преследва по частен ред съгласно чл. 161, ал. 1 НК. Актът не установява, че ударите не са извършени, и не оправдава Б.. Напротив, отразява проведена полицейска проверка, сведения от участниците, предупредителен протокол и възможни удари с лека телесна повреда.
37. Спортно-дисциплинарната отговорност е автономна: тя защитава реда, сигурността, феърплея и доверието в тренировката функция, а не обществените отношения, защитавани от наказателното право. Затова липсата на досъдебно производство не препятства решение по чл. 8–10 от Дисциплинарния правилник.

К. Обобщение

38. Версията за два удара се подкрепя от последователния разказ на потърпевшия, две преки възприятия за удара в челюстта и втория удар, независимо и самоограничено възприятие на Л. за втория удар, непосредствено потърсена медицинска помощ и съответстващи травми. Защитната версия установява провокацията и физическия контакт, но не обяснява убедително втория удар. Поради това приетите факти са доказани с достатъчна за тежестта на санкциите убедителност.

VI. ПРИЛОЖИМА НОРМАТИВНА УРЕДБА.

А. Дисциплинарен правилник на БККМТ

39. Чл. 2 определя като дисциплинарни нарушения действията и бездействията, които нарушават установения във вътрешните актове ред. Чл. 3, ал. 1 обхваща реда и сигурността при състезанията и поведението на тренъори, съдии и длъжностни лица преди, по време и след срещите. Чл. 4 прави правилника задължителен за клубовете, тренъорите, състезателите, съдиите и длъжностните лица, а чл. 5 изисква спортна етика и коректно поведение.
40. Съгласно чл. 8 дисциплинарни нарушения са: б. „Б“ — нарушение на вътрешните правила; б. „В“ — неспортсменски действия или нарушаване на феърплея; б. „Г“ — публични действия, уронващи престижа или доброто име на БККМТ; б. „Е“ — опит за саморазправа или саморазправа със състезател, тренъор, съдия или друго длъжностно лице; и б. „Й“ — нарушение на Етичния правилник.
41. Чл. 9, ал. 1, б. „Б“ допуска парична глоба, а б. „В“ — временно прекратяване на състезателни, тренъорски или съдийски права. Чл. 10, ал. 2 възлага на Комисията да установи нарушението, да оцени тежестта, смекчаващите и отегчаващите обстоятелства и да определи вида и размера на наказанието.

Б. Раздел IX от Наредбата за държавните първенства

42. Точка 3 от раздел IX забранява на тренъори, длъжностни лица, спортисти, родители и други лица от клубните делегации да обиждат, да влизат в пререкания, саморазправи и каквито и да са други конфликтни действия с представители на други клубове. Нормата е специално приложима към настоящия инцидент.
43. При първо нарушение раздел IX предвижда официално предупреждение за отстраняване от турнира и глоба. Последващата специална разпоредба за компетентност уточнява, че предупреждението се налага от главния съдия и не подлежи на обжалване, а „глоба в размер от 150 до 500 евро“ се налага от Дисциплинарната комисия и подлежи на обжалване пред УС.
44. Липсата на наложено на място предупреждение от главния съдия не отнема изрично предоставената на Комисията компетентност за глобата. Двете последици са възложени на различни органи и имат различен процесуален режим.

В. Етичен правилник

45. Чл. 1, ал. 1 включва тренъорите и клубните представители в персоналният обхват. Чл. 1, ал. 2 изисква най-високи стандарти за почтеност, безукорна репутация, уважение към правата и достойнството на всеки човек. Чл. 3 изисква спазване на честната игра и общоприетите етични и морални норми и забранява обиден език.
46. Специално за тренъорите чл. 5, т. 3 забранява в общуването с други тренъори, съдии, рефери и длъжностни лица обидни изрази, заплахи и действия на насилие; чл. 5, т. 4 изисква етично поведение по време на състезания и спортни срещи, включително когато тренъорът е само зрител. Финалната разпоредба на

Етичния правилник препраща установяването и санкционирането към раздел III и чл. 9 от Дисциплинарния правилник.

47. Позоваването на Б. на чл. 15, т. 5 и т. 11 от Етичния правилник се отнася до задълженията на съдиите. Дали публикациите на К. нарушават тези разпоредби не може да се реши в настоящата лична преписка без отделно сезиране по чл. 10, ал. 1, възлагане от УС и предоставяне на К. на право на защита.

Г. Закон за физическото възпитание и спорта

48. Чл. 3, т. 5 ЗФВС основава развитието на спорта на общоприетите ценности. Чл. 27, ал. 3, т. 1, т. 3 и т. 5 задължава федерацията да популяризира честната игра, да прилага взаимното уважение и да предотвратява противообществени прояви по време на спортни мероприятия. § 1, т. 23 определя „честната игра“ като етични правила, които гарантират личното достойнство, взаимното уважение и предотвратяват негативните прояви в спорта. Тези норми са тълкувателна рамка за чл. 5 и чл. 8 от Дисциплинарния правилник.

VII. ПРАВНА КВАЛИФИКАЦИЯ И ПОДВЕЖДАНЕ ПОД НОРМИТЕ.

49. Установеното умишлено нанасяне на два удара е завършена физическа саморазправа по чл. 8, б. „Е“ от Дисциплинарния правилник. К. попада едновременно в няколко от защитените качества — треньор, представител на друг клуб и спортен съдия — но за съставомерността е достатъчно качеството му на треньор или клубен представител.
50. Същото поведение е пряко забранено от раздел IX, т. 3 от Наредбата като саморазправа и друго конфликтно действие между представители на различни клубове. Б. е действал в качеството и средата, които активират тази специална норма — държавно първенство и клубна делегация.
51. Нарушението на раздел IX осъществява и чл. 8, б. „Б“ от Дисциплинарния правилник. Действията извън правилата на спортния двубой, насочени към друг участник, са неспортсменски и несъвместими с честната игра — чл. 8, б. „В“ във връзка с чл. 5 и § 1, т. 23 ЗФВС.
52. Физическото насилие от треньор на официално първенство, пред други участници и млади спортисти, последвано от намеса, полиция и медицинска помощ, е публично в дисциплинарния смисъл и обективно годно да урони престижа на Конфедерацията — чл. 8, б. „Г“. Не е необходимо да се докаже отделна медийна публикация или измерима репутационна вреда.
53. Нарушени са чл. 1, ал. 2 и чл. 5, т. 3 и т. 4 от Етичния правилник: вместо уважение, ненасилие и поведение на пример, е използвана физическа сила в личен конфликт. Това осъществява и чл. 8, б. „Й“ от Дисциплинарния правилник.
54. Вината е пряк умишъл относно физическите действия. Б. съзнателно е потърсил личното изясняване на състезанието, нанесъл е удар в челюстта и след прекъсване, изразено в падането и изправянето, втори удар в тялото. Не се установява случайно движение или непредпазливо съприкосновение.

По възражението за защитна реакция

55. Чл. 12 НК не е пряката санкционна норма на настоящото производство, но изразява общ принцип, че необходима защита може да изключи противоправността. Фактическите предпоставки не са доказани: не се установява непосредствен удар с глава, а вторият удар след падането във всички случаи надхвърля необходимото за прекратяване на евентуално първоначално движение. Поради това възражението не изключва дисциплинарната отговорност.

По твърденията срещу К.

56. Личните публикации се отчитат като провокация и могат да бъдат предмет на отделна дисциплинарна проверка. Настоящият състав не може да наложи санкция на К. в производство, в което той е потърпевш, без отделно писмено сезиране, възлагане от УС, конкретно обвинение и право на защита по чл. 10, ал. 1. Наличието на възможно нарушение от другия участник не заличава извършеното от Б..

VIII. ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЯ И СЪРАЗМЕРНОСТ.

А. Отегчаващи обстоятелства

- Осъществено е действително, а не само опитано насилие, с два последователни удара.

- Първият удар е насочен към главата/челюстта и е последван от падане и медицински удостоверено увреждане.
- Б. е опитен треньор по боен спорт, от когото се изисква засилен самоконтрол и поведенчески пример.
- Деянието е извършено на официално държавно първенство, пред участници, родители и млади спортисти.
- Наложила се е намеса на трети лица, полиция и медицински екип; засегнати са редът и чувството за безопасност.
- По преписката няма извинение, поемане на отговорност или възстановителна стъпка към потърпевшия.

Б. Смекчаващи обстоятелства

- Предходните публични коментари съдържат лични и семейни провокации, включително квалификации и твърдения за пари и деца. Авторството на коментарите не е потвърдено.
- Конфликтът е кратък, без оръжие и без доказано преследване след намесата на присъстващите.
- Увреждането е реално, но е квалифицирано като временно разстройство на здравето, неопасно за живота.
- Представени са данни за дългогодишен принос, спортни успехи и доверие от състезатели и родители.
- Б. е участвал активно в процедурата и е представил подробна защита, доказателства и конкретни искания.
- По предоставената преписка няма данни за предходно влязло в сила дисциплинарно наказание; инцидентът се третира като първо нарушение по раздел IX.

В. Временно прекратяване на треньорските права за една година

57. Само предупреждение или глоба не би отразило достатъчно тежестта на двукратното физическо насилие от треньор на официално първенство. Наказанието по чл. 9, ал. 1, б. „В“ е функционално свързано с качеството, в което е възникнало засиленото задължение за самоконтрол, и временно отстранява риска за доверието и безопасността в състезателната среда.
58. Дисциплинарният правилник не определя фиксиран минимален или максимален срок на временното прекратяване; чл. 10, ал. 2 възлага на Комисията да определи вида и размера съобразно тежестта. Една година е тежък, но определен и обратим срок. Той е оправдан от удара в главата, втория удар, официалното събитие и треньорския статус, а същевременно отчита провокацията, професионалния принос и липсата на данни за предходно наказание. Безсрочно отнемане би било прекомерно, имайки предвид смекчаващите вината обстоятелства, които се вземат предвид от Комисията при определяне на размера на наказанието; по-кратък срок би подценил завършеното и повторено насилие.

Г. Глоба в размер на 500 евро

59. Глобата се налага от Дисциплинарната комисия, а не от главния съдия. Раздел IX изрично предоставя на Комисията диапазона 150–500 евро и отделен ред за обжалване. Максималният размер е оправдан, защото случаят се намира в горната граница: два умишлени удара, удар в челюстта, документирано увреждане, втори удар след падане, намеса на трети лица и поведение на опитен треньор.
60. Максимумът не е автоматичен. Той е избран след съпоставка със смекчаващите обстоятелства. Провокацията и приносът обосновават временна, а не окончателна загуба на права, но не налагат намаляване на специалната глоба, защото именно насилието на държавно първенство е най-тежката форма на забраненото по т. 3 поведение.

Д. Кумулиране и обща пропорционалност

61. Чл. 9, ал. 1 допуска както глоба, така и временно прекратяване; не съдържа правило за взаимна изключителност. Раздел IX сам предвижда съчетаване на незабавна организационна мярка и глоба. В настоящия акт се налага една комплексна дисциплинарна реакция с две различни функции: временното прекратяване защитава треньорската роля и средата занапред, а глобата санкционира специалното нарушение на реда при държавно първенство. Не се налагат отделни глоби за всеки удар или за всяка правна квалификация.
62. Последиците за състезателите на клуба са отчетени, но не могат да създадат фактически имунитет. Санкциите са лични: не анулират резултати, не отнемат точки и не установяват самостоятелна отговорност на клуба или неговите спортисти. Общата тежест остава под най-тежката възможна мярка — окончателното отнемане на треньорски права.

ДИСПОЗИТИВ

към Решение №0001/30.09.2026 г.

по дисциплинарна преписка № 0001/2026 г.

ПО ИЗЛОЖЕНИТЕ МОТИВИ И НА ОСНОВАНИЕ чл. 8, б. „Б“, „В“, „Г“, „Е“ и „Й“, чл. 9, ал. 1, б. „Б“ и „В“ и чл. 10, ал. 2 и ал. 3 от Дисциплинарния правилник, раздел IX, т. 3 и специалната санкционна разпоредба на Наредбата за провеждане на държавните първенства и класирания, във връзка с чл. 1, ал. 2 и чл. 5, т. 3 и т. 4 от Етичния правилник и чл. 27, ал. 2, т. 5 и чл. 28, ал. 1, т. 8 от Закона за физическото възпитание и спорта, **ДИСЦИПЛИНАРНАТА КОМИСИЯ**

Р Е Ш И:

1. ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО, че С. Г. Б., ЕГН ***, като треньор и представител на „СПОРТЕН КЛУБ Б. ФАЙТ АКАДЕМИ“, ЕИК 103583032, на 08.05.2026 г. по време на Държавното първенство по кикбокс - К-1 и киклайт контакт - в спортна зала „Младост“, гр. Бургас, умишлено е нанесъл на М. И. К., ЕГН ***, удар в областта на челюстта, последван след падането/свличането и изправянето му от втори удар в областта на тялото.

2. ОБЯВЯВА, че деянието представлява: а) саморазправа и конфликтно действие с представител на друг клуб по раздел IX, т. 3 от Наредбата; б) завършена саморазправа по чл. 8, б. „Е“; в) нарушение на вътрешните правила, неспортсменско поведение и нарушение на феърплея по чл. 8, б. „Б“ и „В“ във връзка с чл. 5; г) публично действие, годно да урони престижа на Конфедерацията, по чл. 8, б. „Г“; и д) нарушение на Етичния правилник по чл. 8, б. „Й“ от Дисциплинарния правилник.

3. НАЛАГА на С. Г. Б., ЕГН *, на основание** чл. 9, ал. 1, б. „В“ във връзка с чл. 10, ал. 2 от Дисциплинарния правилник дисциплинарно наказание **ВРЕМЕННО ПРЕКРАТЯВАНЕ НА ТРЕНЬОРСКИТЕ ПРАВА** за срок от ЕДНА ГОДИНА.

4. НАЛАГА на С. Г. Б., ЕГН *, на основание** чл. 9, ал. 1, б. „Б“ от Дисциплинарния правилник във връзка със специалната санкционна разпоредба на раздел IX от Наредбата дисциплинарно наказание „ГЛОБА“ в размер на 500 (ПЕТСТОТИН) ЕВРО.

5. ПОСТАНОВЯВА НЕЗАБАВНО ИЗПЪЛНЕНИЕ на наложените с т. 3 и т. 4 дисциплинарни наказания. Решението подлежи на изпълнение от момента, в който препис от него е връчен на С. Г. Б. и информацията за наложените наказания е публикувана по реда на чл. 10.3 от Дисциплинарния правилник, като при различие между двете дати изпълнението започва от по-късната от тях. Незабавното изпълнение е необходимо за защита на живота, здравето, телесната неприкосновеност и сигурността на състезателите, треньорите, съдиите, длъжностните лица и останалите участници в спортните прояви, както и за опазване на реда и доверието в треньорската функция. Нарушението представлява умишлено физическо насилие, осъществено от треньор по време на държавно първенство, включващо удар в областта на главата и последващ втори удар след падането и изправянето на пострадалия.

6. ПОСТАНОВЯВА, че едногодишният срок по т. 3 започва да тече от датата по т. 5. През този срок Б. не може да бъде заявяван, акредитиран или да действа като треньор, помощник-треньор, секундант или лице, фактически изпълняващо треньорски функции при състезания, лагери, селекции и други спортни дейности, организирани, санкционирани или администрирани от БККМТ. При последващо потвърждаване или изменение на решението изтеклият период на изпълнение се приспада изцяло от окончателно определения срок.

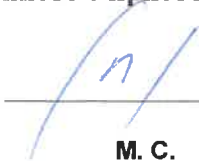
7. ПОСТАНОВЯВА, че глобата се заплаща в срока по чл. 9.4 от Дисциплинарния правилник - не по-късно от следващата проява от спортния календар след датата по т. 5 - по официално посочена от БККМТ банкова сметка, с основание „Дисциплинарно решение № 0001/2026 г.“

8. РАЗПОРЕЖДА на секретариата незабавно: а) да връчи препис от решението на С. Г. Б.; б) да впише нарушението, клубната принадлежност, мястото, вида, срока и началния момент на изпълнение на наказанията в регистъра по чл. 10.2; в) да публикува информацията по чл. 10.3 от Дисциплинарния правилник при спазване на правилата за защита на личните данни; и г) да уведоми длъжностните лица, отговорни за картотекирането, заявяването и акредитацията за проявите от спортния календар.

9. **УКАЗВА**, че решението подлежи на обжалване пред Управителния съвет на БККМТ в едномесечен срок от публикуването на информацията за наложеното наказание по чл. 10, ал. 3 във връзка с чл. 10.3 от Дисциплинарния правилник. Жалбата не спира изпълнението съгласно т. 5 от настоящия диспозитив.

10. **ОСТАВЯ БЕЗ ПРОИЗНАСЯНЕ** в настоящата преписка твърденията за самостоятелни дисциплинарни нарушения на М. И. К., ЕГН ***, без да предрешава евентуална отделна проверка по надлежния ред на чл. 10, ал. 1 от Дисциплинарния правилник.

Решението е прието единодушно от тричленния състав.

М. С.
Председател

Й. Д.
Член

Н. Д.
Член